

Zij zaten als dikke, zwarte stippels op de popelboomen rond het galgenveld; zij keken met glinsterende, booze oogen, naar al dat volk dat hen stooren kwam bij het voedsel-zoeken. Dan wiekten zij krassend terug om zich weer te laten vallen op de dwarsbalken en stangen, waar ze met hun snavels op de holle schedels loshakten, zoodat de slagen, tusschen het gekras en geroep, tot ver over het veld weergalmden.

Hovelingen en adellijke dames hadden het hoofd gewend en hun dravers aangespoord. De dames deden haar maskers voor, om de vliegen en muggenzwermen, de wespen en horzels af te weeren, die in gonzende zwermen volgden. Sommige hielden den snuitdoek voor den neus. Franciscus Sonnius, die aan monseigneur van Atrecht, zoo juist de resultaten van zijn reis naar Rome had uiteengezet, waar hij de zaak van de nieuwe bisdommen was gaan bepleiten bij den Paus, en die nu de aandacht van Petrus Titelmans wou vestigen op het stichtelijke voorbeeld dat dergelijk schouwspel voor de instandhouding des geloofs bieden kon, moest haastig de raampjes van de karos dichthalen, toen een zomerwindje plots de pestwalmen tot hen overwoei.

Zij reden de stad uit, voorbij de molenstede, aldus genoemd naar de talrijke molens, die op hun groene terpen, in het onafzienbaar vlakke weiland, groote kruisen op den hemel teekenden: de Koninginnemolen, Wynendaele, Roozenburg 't Rattkot, de Ronkerigge, 't Zwanennest, de Schutzak of zoo ze nog al heeten mochten. Achter de weilanden kwamen roggevelden, waarop de korenschoven in eindelooze rijen oppers evenwijdig naar den hemel strekten, tot heel in de verte waar een elzenkant den horizon afsloot.

Boven het stoppeland rees de dijk van de Schipgracht, waarop ertvelderkens en lieflasten, hun bolle zeilen in den wind, de terwe van Dowaaï en Artoys naar het Noorden brachten.

Aldus reed koning Philips met zijn gevolg over Sas van Gent en Biervliet, door de polders van Hulst en Axel naar Zeeland, waar te Middelburg de pauselijke nuntius hem reeds opwachtte, met de heuglijke tijding dat het Zijne Heiligheid den Paus behaagd had de bede van den zeer christelijken koning te verhooren, zoodat in de landen van herwaarts over de nieuwe bisdommen konden ingericht worden, teneinde de hereseye voor goed den kop in te drukken.

IV.

Zoover ze niet door de wegverkenneren waren achteruit gedreven, stonden de landlieden met de zeis tegen den grond of de knie nog op de te bundelen korenschoof, den optocht achterna te staren, die ginder verre over de groote baan trok. Enkele mijlen boven Gent, waar een zijweg naar Sleydinge splitst, stonden drie reizigers onder den blik van